

Przy przywozie cukru z zagranicy do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu obowiązujących przepisów celnych, przy czym obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili odprawy celnej”;

5) w art. 10 dodaje się zdanie następujące:

„Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy osoby trzecie nabyły swe prawa w dobrej wierze”;

6) w art. 11 ust. 3 skreśla się wyrazy „lub W. M. Gdańska”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Ściągnięcie nieuiszczonego w terminie podatku od cukru wraz z odsetkami od zaległości następuje w trybie administracyjnym przez władze skarbowe w drodze zajęcia i sprzedaży znajdujących się w cukrowni zapasów gotowego cukru, bez względu na jakiegokolwiek prawa osób trzecich, oraz w drodze zajęcia i sprzedaży wszelkiego innego majątku przedsiębiorcy, obowiązane do uiszczenia podatku.

Minister Skarbu upoważniony jest do umarzania nieściągalnych należności z tytułu podatku od cukru”;

8) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Prawo żądania zwrotu podatku nienależnie pobranego przedawnia się z upływem 1 roku, licząc od dnia uiszczenia podatku.

Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został dokonany, czy przez zatajenie wstrzymany,

przedawnia się z upływem 5-ciu lat, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego. Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego”;

9) po art. 13 dodaje się nowy nagłówek o brzmieniu:

„Właściwość władzy”.

10) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Orzekanie o należności z tytułu podatku od cukru i wymiar tego podatku należy do właściwości władz skarbowych”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 700) wraz z późniejszymi zmianami, z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ustępów oraz z uwzględnieniem przepisów wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 12 listopada 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

w/z Minister Skarbu:

Leon Kurowski

316

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 listopada 1945 r.

o zniesieniu Sądów Grodzkich w Tarnogrodzie i Tyszowcach w okręgu Sądu Okręgowego w Zamościu.

Na podstawie art. 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4 listopada 1944 r. o upoważnieniu do tworzenia sądów oraz zmiany ich okręgów, a ponadto do przenoszenia sędziów na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się Sądy Grodzkie w Tarnogrodzie i Tyszowcach.

§ 2. Okrąg Sądu Grodzkiego w Tarnogrodzie włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Biłgoraju, okrąg zaś Sądu Grodzkiego w Tyszowcach do okręgu Sądu Grodzkiego w Tomaszowie Lubelskim.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 grudnia 1945 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajm